

Miclas Bičiuli Juozai,

ką tik gavau Sveiko malonų laišką, lyg ir tats atvykai į svečius, tat nenoriu greitai išleisti, tuojau "sėdu už stalelio", "imu į rankas plunksnelę" ir noriu pokalbį tęsti, kad atidėjus į šalį, vėl neužtruktų savaitė, mėnuo ar metai, ir visos mintys jau bus išblėšę, vėjo išnešiotos kartu su žydinčių migdolų žiedais, kurie dabar visoje grožybėje puošia sodybą, primindami lietuviškų vyšnių žydėjimą /"baltas baltas kaip vyšnios viršūnė..."/.

Taigi, slinkis, prietėli, arčiau prie stalo, sėskis į patogų minkštasuolį, o aš kalbėsiu. Kalbėsiu apie tas laiške užsimintas "senienas". Argi iš tikrųjų jau senienas? Kai anų laikų lapus pajudini, kai imi po tuos ar kitus metus bradyti, visa kaip plaukte plaukia atmintyje iš naujo, kad ir metų tarpas dingsta, ir vėl lyg filmos juostoje viską jauti čia pat, dabar, o ne toli, ne vakar, ne kažkada seniai. Kad ir tie "Šaltinio" laikai. /"Šaltinis" ir dabar eina, jis leidžiamas Anglijoje, gaunu. Ir brangus, nes primena mariampoliškį. /Nežinau, kiek jis Pačiam buvo artimas, labai norėtusi pavartyti jo komplektus... Bet, matai, dėl to meto bendradarbės Mickutės vilniečiai Patį bus suklaidinę: anoji, apie kurią vilniečiai draugai Pačiam kalbėjo, buvo Ona Miciūtė, vilnietė, ir ji tikrai mirus. Šioji gi, kur dabar pas mus gyvena, yra dzūkė, Liūdo Giros favorizuota "Pirmajame Dešimtmety" /poezijos antologijoje/, anuo metu gyvenė Mariampolėj /paskui Kaune/, buvo pašto tarnautoja, bendradarbiavo mariampoliškiam "Šaltinyje". Jos pilnas vardas ir pavardė: Danutė Mickutė-Mitkienė /o pasirašinėjo ir Pirmąja Žibute/. Pažinsi ją foto nuotraukoje, kai praėjusiam gruody visi atlikom po dalį programos literatūros vakare Los Angelėse, švenčiant panašių vakarų dvidešimtmetį.

Žiūrime iš kairės į dešinę: 1. Pranas Visvydas, puikus poetas ir geras polemininkas, šmaikštus kultūrinio gyvenimo įvykių fiksuotojas ir komentatorius; 2. Elena Tumienė, poetė ir lyginamosios literatūros profesorė, praėjusiam Mokslo Akademijos suvažiavime skaičiusi paskaitą Pranašystės A. Bloko "Dvylikoje" ir B. B. kūryboje; Paulius Jurkus, V. Mčernio amžininkas,

poetas, beletristas, dailininkas, redaktorius, žurnalistas, atkvies-
tas iš New Yorko pagrindinis literatūros vakaro programos daly-
vis; sekantis - šių žodžių autorius; toliau - Danutė Mickutė-Mit-
kienė, vyriausia iš čia stovinčių, gimusi dar praėjusiam šimtme-
ty, bet, matai, kaip puikiai besilaikanti; jos pirmąją poezijos
rinkinį Liudas Gira kažinku nudaigojo, ir iki šiol ji nebepri-
vertė naują sudaryti; bet keliose antologijose dalyvavo; sekantis
- Jurgis Gliuda, daugybės romanų autorius, jūsų V. Kazakevičiaus
labai nemėgiamas ir puolamas; Rūta Kleva Vidžiūnienė, mokytoja
amerik. mokykloje, gera publicistė, prieš kelis metus išleidusi
pirmą neblogų novelių rinkinį; ir pastara, bet nepaskutinė -
Alė Rūta-Arbienė, poetė, beletristė, talentinga daugelio romanų
autorė. Tiek žinių istorikui ir ikonografijai.

Kovo mėn. 22-23 dienomis Brooklyne rengiamas P. Jurkaus
literatūros ir meno kūrybos apžvalginis vakaras. Esu pakviestas
ta proga tarti žodį. Ten netoliese gyvena Nelė Mazalaitė ir K.
Grigaitytė, kurias ir Ratsai, be abejo, atsimeni. Gaila, jau nebesu-
tiksiu iškeliausių Stepo Zobarsko ir Pr. Naujokaičio. Gyvena ten
kažkur "ketruvėjininkas" A. Rinydis, bet vargu ar į vakarą ateis.
Kiek toliau yra A. Vaičiulaitis. Bet ir jis vargu pasirodys, nes,
sako, jau nebepaslankus. Džiaugiasi anūkėliais. Ir gana.

Balandžio 20 d. Bostonė rengiamas kompozitoriaus J.
Kačinsko kūrinių koncertas, kuriame pirmą kartą bus atlikta jo
sukurta kantata /mano žodžiams/. Aš pats esu kviečiamas atlikti
dalį programos žodžiu, paskaitant savos poezijos. Ten susitiksiu
jau tikrai veteraną Stasį Santvarą ir savo amžiaus Antaną Gus-
taitį, išėgusį į vieną žymiausių poetų satyrinių-humoristų.
Anose apylinkėse prisilaiko ir dail. Viktoras Vizgirda, be abejo
ir jums žinomas, nes jūsų kritikos gerai vertinamas, kaip A. Gu-
daičio ir kt, kartos amžininkas. /Jis naujuose metuose ir po jų
lankėsi Los Angelėse ir būvom parsivežę net į Vistą/.

Perskaitei šiuos žodžius gal per keletą minučių, o
aš kalbėjau tau šėdamas mašinėle gal valandą, o gal dvi. Taip
vakarą ir praleidau. Apsilankyk dar kada, ilgai nelaukdamas. Bus
vėl kalbų ir atsiminimų. O kuo daugiau begyventi?!

*Šis gražiančias liksėjimas -
Tavo Bernardas*